

2001

rektor Z. Vostracký je jmenován na druhé funkční období

2001

otevření nové budovy Univerzitní knihovny na Borech

2002

položení základního kamene nové budovy elektrotechnické fakulty v univerzitním kampusu

2004

rektorem ZČU se stává Josef Průša

Rozhovor s emeritním rektorem Josefem Průšou

S univerzitou jsem srostlý

Josef Průša zastával funkci rektora po dvě funkční období. Než usedl do rektorského křesla, působil na univerzitě jako asistent, odborný asistent a docent, pak i jako vedoucí personálního odboru, kvestor i kancléř. Univerzitní prostředí opustil jen jednou, aby nastoupil do funkce náměstka ministra školství, mládeže a tělovýchovy pro vědu a vysoké školství. Po skončení této funkce se na univerzitu vrátil. Jak sám říká, s univerzitou je zkrátka srostlý.

Zdá se vám nyní zpětně výhodou či nevýhodou pro funkci rektora, že jste univerzitní prostředí tak dobře znal?

Jednoznačně velkou výhodou. Univerzitní prostředí je velmi specifické a tím, že jsem jej poznal z mnoha úhlů díky mým předchozím pozicím na různých úrovních, ve funkci rektora mě již jen tak něco nepřekvapilo. Rozhodně mohu říci, že každá pozice, kterou jsem prošel, mně pro práci rektora něco dala.

byla jiná zejména v tom smyslu, že plně odhalila nedostatky zákona o vysokých školách, neboť nebylo v mých silách razantně zakročit tak jako ve výše uvedeném případě. To ani obecná veřejnost ani akademická obec bohužel nechápaly.

Kauza právnické fakulty musela být mnohem složitější, neboť vedle nutnosti vyřešení celé kauzy jste musel ještě být i pod velkým mediálním tlakem.

Kauza „práva“ bylo opravdu hodně těžké období. Ovšem nejen pro mě, ale pro celé vedení univerzity. Problémy na právnické fakultě vybuchly jednoho dne jako atomovka. Bohužel díky autonomii jednotlivých fakult jsem jako rektor dlouho netušil, co se uvnitř fakulty odehrává, a tak jim nemohl nijak zabránit. V okamžiku, kdy se celá kauza otevřela, musel jsem se k tomu postavit a začít rychle jednat. Ale i řešení vycházející z mé rektorské pozice narážely právě na autonomní postavení fakult a prosazovat je bylo složité a zdoluhavé. Naštěstí jsem byl obklopen skvělými spolupracovníky. Prorektorka Eva Pasáčková stanula v čele komise a odvedla velký kus práce. A máte pravdu, mediální tlak byl velmi silný. Každý den jsem měl u sebe tři televizní štáby. Jen mě mrzelo, že mediální obraz univerzity pak byl výrazně zkreslený, už nikoho z médií nezajímaly naše úspěchy, kterých nebylo málo, vše se točilo kolem práv.

Jak se díváte na celou kauzu nyní, s odstupem?

Samotná fakulta byla velmi kvalitní, bohužel ji v té době poslalo ke dnu selhání jedinců. A to následně poškodilo celou univerzitu. Ale trůfám si říci, že se nakonec celá kauza vyřešila dobře, fakulta již má zpět svoji ztracenou pověst a funguje výborně.

Vaše volební období ale nebyla jen kauza právnické fakulty, na co jste za dobu svého působení ve funkci rektora opravdu hrdý?

Bezesporu na investiční rozvoj. Podařilo se nám získat významnou dotaci 3,5 miliardy korun z Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace (OP VaVpI),

ze kterého se vybudovala výzkumná centra NTIS, RICE, RTI, CENTEM. Díky tomu se významně posílilo renomé univerzity zejména v oblasti výzkumu a vývoje. Samotná výstavba center je pak již zásluhou rektorky Mauritzové. Úspěchem ale bylo také založení Techmanie, vznik festivalu Dny vědy a techniky a určitě jsem rád i za to, jak se podařilo vyřešit problémy s právnickou fakultou.

Čemu se věnujete nyní?

Jednak jsem stále, i když jen částečně, na univerzitě. Pracuji v Informačním a poradenském centru, kde svými kontakty pomáhám při zpracování projektů, pro vedení univerzity zpracovávám podklady pro hodnocení univerzity v celosvětových žebříčcích, a jednak jsem také politicky činný. Práce mám stále hodně, ale baví mě a odpočívám jí, jako jsem to ostatně dělal celý život.

Co byste popřál univerzitě k jejím narozeninám?

Především hodně nadaných studentů, pro něž bude ctí studovat na Západočeské univerzitě v Plzni, pracovníky, kteří budou univerzitu rozvíjet, přízeň úřadů a zájem veřejnosti.

Prezidenta Václava Klause hostil i rektor Josef Průša v roce 2008.

Doc. Ing. Josef Průša, Csc. (*1939) absolvoval fakultu elektrotechnickou VŠSE, po jejím dokončení působil jako projektant v podniku Škoda. V únoru 1970 pak začal na VŠSE působit jako odborný asistent. V roce 1975 byl z politických důvodů nucen přejít mezi odborné pracovníky. Na škole též působil jako energetik a později jako bezpečnostní technik. V roce 1990 byl jmenován docentem v oboru technická kybernetika a stal se kvestorem, kterým byl až do roku 1998, kdy se stal náměstkem ministra školství, mládeže a tělovýchovy pro vědu a vysoké školství. Na univerzitu se vrátil v roce 2003 a do svého jmenování rektorem působil v pozici kancléře univerzity. V čele Západočeské univerzity se ocitl v roce 2004 a zůstal jím po dvě volební období. Během jeho prvního období bylo nově akreditováno 13 studijních programů a ZČU se stala sedmou největší veřejnou vysokou školou v zemi. Taktéž se zvýšil počet zahraničních studentů a na všech fakultách byl akreditován alespoň jeden doktorský studijní program.

Rektor v období

1. 3. 2004–28. 2. 2007

1. 3. 2007–28. 2. 2011

Slavnostní otevření Japonské zahrady v 2004. Na snímku rektor Josef Průša a předseda Japonské zahradnické asociace Eishin Harada.